

XAVIER FRÍAS CONDE

RÉPLICAS

(POEMAS DA ANTOLOXÍA *BILBAO*)

2012

© Xavier Frías Conde

© Blog *Alcálima*

www.alcalima.blogspot.com

con licenza Creative Commons

I

contéplote
de ollos fechados
unha miraxe
e dúas rosas brancas

o deserto
tónase unha mente prodixiosa
e un sexo

o siroco
por sorte
non explica nada

ven
dáme a mao
e inventa luares

I

te contemplo
los ojos cerrados
un espejismo
dos rosas blancas

el desierto
se vuelve una mente prodigiosa
y un sexo

el siroco
por suerte
no explica ya nada

ven
dame la mano
e inventa claros de luna

II

ollo
para a imaxe
no espello
reflexos apenas de alentos

coñezo todos os seus nomes
e medos
e pegadas imaxinadas

coñezo os seus silencios
feitos às culleradas
a conformar a súa alma

imaxe
sen silueta
inútil
procurala entre os vidros
ríos enterrados
baixo os labios

melancolía

canto máis contemplo a imaxe
máis me recoñezo

e non quero

II

miro
la imagen
en el espejo
reflejos tan solo de alientos

conozco todos sus nombres
y miedos
y huellas invisibles

conozco sus silencios
hechos a cucharadas
conformando su alma

imagen
sin silueta
inútil
buscarlas entre los vidrios
ríos enterrados
bajos los labios

melancolía

cuanto más contemplo la imagen
más me reconozco

y no quiero

III

voltemos a Abu Símbel
cos labios partidos
e o Nilo a nos susurrar desterros

quero esta vez desenterrar faraóns
coas miñas maos
e moldear a area
e mesturala coas túas cinzas
para inmortalizar o teu esquezo
que é o noso

seica tornes a ser
a máis famosa puta que eras
entre gasas de incenso
a cativar a miña adrenalina
e a de tantos outros que me seguiron

mais pasemos aínda
a derradeira noite na haima
a malgastar tremores
e nos crer deuses nubios
ao menos máis unha vez até a alba

despois
que Alá te disolva

III

volvamos a Abu Símbel
con los labios partidos
y el Nilo susurrándonos destierros

quiero esta vez desenterrar faraones
con mis manos
moldear la arena
y mezclarla con tus cenizas
para inmortalizar tu olvido
que es el nuestro

quizás vuelvas a ser
la hermosa puta que eras
entre gasas de incienso
cautivando mi adrenalina
y la de tantos que me siguieron

pero pasemos aún
la última noche en la jaima
derrochando temblores
y creyéndonos dioses nubios
al menos una vez más
hasta el alba

luego
que Alá te disuelva